

مجموعه مباحث اخلاقی

آخرین عطیہ حسن خاتمہ

استاد معظم

حضرت آیت اللہ یثربی کاشانی «دامت برکاتہ»

۲۶ اردیبهشت ماه ۱۳۸۶

۲۸ ربیع الثانی ۱۴۲۸

تکثیر این جزوه

با رعایت محتوا، حفظ امانت در نقل و ذکر مأخذ مجاز است

الحمد لله رب العالمين وصلى الله على سيدنا محمد وآله الطاهرين
ولعنة الله على أعدائهم أجمعين .

الهي ما بدأت به من فضلك فتممه وما وهبت لي من كرمك فلا
تسلبه وما سترته عليّ بحلمك فلا تهتكه وما علمته من قبيح فعلي
فاغفره»^(۱) .

خدایا! آنچه از فضلت برایم آغاز کردی با انجام رسان و آنچه از کرمت به من
عطا نمودی، سلب مکن، و آنچه به بردباری خود بر من مستور نمودی پرده
دری مکن، اعمال زشت مرا که به آنها آگاهی یافته‌ای بر من ببخشا.

فواسته‌های امام عليه السلام:

در فرازهای پایانی مناجات راغبین امام سجاد عليه السلام، از خداوند متعال
مطالبی را درخواست می‌نمایند .

« ۱ - الهي ما بدأت به من فضلك فتممه » پروردگارا! آنچه را که از
فضل و کرامت خود، بی آنکه من آن را درخواست و تقاضا نمایم عطا نمودی،
کامل و تمام کن .

۱ - مناجات خمس عشر، مناجات الراغبین .

« ۲ - وما وهبت لي من كرمك فلا تسلبه » بارالها! آنچه را که از موضع کرامت به من عطا نمودی، سلب مفرما .

« ۳ - وما سترته عليّ بحلمك فلا تهتكه » خداوندا! آنچه را که با حلم و بردباری از زشتی‌ها و گناهان من پوشاندی، باز هم مخفی دار و مرا رسوا منما .

« ۴ - وما علمته من قبيح فعليّ فاغفره » بارالها! هر چه از گناهان و افعال ناشایستی که به آنها آگاهی داری بر من ببخش .

تَفَضُّلاتُ الهی:

خداوند مَثان اوصاف فراوانی دارد. در دعای جوشن کبیر، خداوند را با هزار وصف می‌خوانیم که هر کدام از آنها جایگاه و اقتضاعات ویژه‌ای دارند. یکی از اوصاف خداوند متعال « فاضل » است .

فضل الهی به این معنا می‌باشد که داعی اصلی عنایت الهی تنها و تنها فضل بی پایان اوست و در صورت دریغ نمودن این فیض بندگان حق اعتراض ندارند. برای توضیح بیشتر باید گفت یکی از نعمات الهی ارسال رسل می‌باشد. اما داعی این فضل الهی تنها فضل او نیست بلکه اتمام حجّت و دیگر دواعی نیز در آن مؤثّر می‌باشند. به عبارت دیگر فضل الهی نعماتی را شامل می‌گردد که در صورت دریغ نمودن خداوند بندگان توانایی اعتراض در خصوص علّت آنرا ندارند .

امام سجاد علیه السلام از خداوند متعال درخواست می‌نمایند که آنچه را از فضل به من عنایت فرمودی کامل نما و تا لحظه آخر حیات از من دریغ

مفرما .

خداوند متّان به فضل خود، چه چیزهای به بندگان خود عطا می‌فرماید ؟

برای پاسخ به این پرسش، تأملی در آیات قرآن کریم می‌نماییم .

الف - همنشینی و همراهی با انبیاء و نیکان :

﴿ وَمَنْ يُطِعِ اللَّهَ وَالرَّسُولَ فَأُولَٰئِكَ مَعَ الَّذِينَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنَ النَّبِيِّينَ وَالصِّدِّيقِينَ وَالشُّهَدَاءِ وَالصَّالِحِينَ وَحَسُنَ أُولَٰئِكَ رَفِيقًا ﴾ * ذَلِكَ الْفَضْلُ مِنَ اللَّهِ وَكَفَىٰ بِاللَّهِ عَلِيمًا ﴿^(۱)

و کسی که خدا و پیامبر ﷺ را اطاعت کند (در روز رستاخیز) همنشین کسانی خواهد بود که خدا، نعمت خود را بر آنان تمام کرده، از پیامبران، صدیقان و شهدا و صالحان و آنها رفیقهای خوبی هستند * این موهبتی از ناحیه خدا است، و کافی است که او، (از حال بندگان، نیت و اعمالشان) آگاه است .
از این آیه در می‌یابیم که، همنشینی و همراهی با انبیاء، صدیقین، شهدا و صالحین تفضّل و پاداش الهی است به کسانی که از خداوند و رسول خدا ﷺ اطاعت کرده‌اند .

انبیاء به آسانی به مقام نبوّت نرسیده‌اند و آنان زحمات، سختی‌ها و رنج‌های فراوانی را تحمّل نموده‌اند تا به این مقام نائل شده‌اند، امّا خداوند کریم از مقام و جایگاه تفضّل خود به کسانی که از خدا و رسول ﷺ اطاعت نمایند و اوامر و دستورات آنان را گردن نهند، ارمغان و پاداشی عنایت

۱ - سوره نساء، آیه ۷۰ - ۶۹ .

می‌فرماید و آن عبارت است از همنشینی و معیت با انبیاء، صدیقین و شهدا، این همراهی، تفضل خداوند است که نصیب مطیعان می‌شود.

ب - عدم پیروی از شیطان:

﴿وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ لَاتَّبَعْتُمُ الشَّيْطَانَ إِلَّا قَلِيلًا﴾^(۱).

و اگر فضل و رحمت خدا بر شما نبود، جزء عده کمی، همگی از شیطان پیروی می‌کردید و گمراه می‌شدید.

پیمودن مسیر صحیح و پیروی مکتب وحی از تفضلات ابتدایی خداوند است و اگر این تفضل نصیب ما نمی‌گشت، از صراط مستقیم منحرف می‌شدیم و دنباله رو شیطان می‌گشتیم.

ج - محبّ و محبوب خداوند:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا مَنْ يَرْتَدَّ مِنْكُمْ عَنْ دِينِهِ فَسَوْفَ يَأْتِي اللَّهَ بِقَوْمٍ يُحِبُّهُمْ وَيُحِبُّونَهُ أَذِلَّةٌ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ أَعِزَّةٌ عَلَى الْكَافِرِينَ يُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا يَخَافُونَ لَوْمَةَ لَائِمٍ ذَلِكَ فَضْلُ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ﴾^(۲).

ای کسانی که ایمان آورده‌اید! هر کس از شما، از آیین خود باز گردد (به خدا زبانی نمی‌رساند) خداوند جمعیتی را می‌آورد که آنها را دوست دارد، آنان نیز او را دوست دارند، در برابر مؤمنان متواضع و در برابر کافران سرسخت و نیرومندند، آنها در راه خدا جهاد می‌کنند و از سرزنش هیچ ملامتگری هراس ندارند. این فضل خدا است که به هر کس بخواهد (و شایسته ببیند) می‌دهد و (فضل) خدا وسیع و خداوند داناست.

۱ - سوره نساء، آیه ۸۳.

۲ - سوره مائده، آیه ۵۴.

حاکمیت دین خداوند در جهان وعدهٔ تخلف‌ناپذیر الهی است و انسانها اسباب و ابزار تحقق این وعده می‌باشد.

خداوند می‌فرماید: ای مؤمنان اگر بر ایمان خود بمانید ما شما را وسیله‌ای برای حاکمیت و عالم‌گیر شدن دین قرار می‌دهیم، و اگر روی برگردانید کسانی دیگر را جایگزین شما می‌نماییم و به آنان تفضلاتی عنایت می‌کنیم که عبارت است از، خداوند را دوست دارند و خدا نیز آنان را دوست می‌دارد، در برابر مؤمنین خاضع و متواضع اند و در برابر مشرکین عزت‌مند، در راه خدا جهاد می‌کنند و از ملامت ملامت‌گران نمی‌هراسند.

محبّ و محبوب خداوند بودن، فروتنی در برابر مؤمنان، سخت‌گیری با کافران، جهاد در راه خدا و بی‌اعتنایی به ملامت‌گران از تفضلاتی است که خداوند به کسانی عنایت می‌فرماید که در ایمان خود چون کوه استوار و پا بر جا هستند.

د - پاکدلی:

﴿وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ مَا زَكَا مِنْكُمْ مِنْ أَحَدٍ أَبَدًا وَلَكِنَّ اللَّهَ يُزَكِّي مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ﴾^(۱).

و اگر فضل و رحمت الهی بر شما نبود، هرگز احدی از شما پاک نمی‌شد، ولی خداوند هر که را بخواهد تزکیه می‌کند، و خدا شنوا و داناست.

پاکدل و پاکیزه بودن ما از فضل خداوند است، و اگر این فضل نبود آلوده و گمراه می‌شدیم. از این آیه در می‌یابیم که اگر فضل الهی نبود هیچ یک

۱- سورهٔ نور، آیه ۲۱.

از ما توانایی و قدرت پاکیزه و پاکدل بودن را نداشت و این فضل خداوند است که ما را از آلودگی نجات داده است .

ه- فردوس برین :

﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فِي رَوْضَاتِ الْجَنَّاتِ لَهُمْ مَا يَشَاءُونَ عِنْدَ رَبِّهِمْ ذَلِكَ هُوَ الْفَضْلُ الْكَبِيرُ﴾^(۱) .

اما کسانی که ایمان آورده و کارهای شایسته انجام داده‌اند در باغهای بهشت اند و هر چه بخواهند نزد پروردگارشان برای آنها فراهم است، این است فضل (و بخشش) بزرگ .

استقرار در باغهای بهشتی و دستیابی به خواسته‌ها و آرزوها از تفضلات خداوند به کسانی است که ایمان آورده‌اند و کارهای شایسته کرده‌اند .

و- بعثت انبیاء :

﴿هُوَ الَّذِي بَعَثَ فِي الْأُمِّيِّينَ رَسُولًا مِنْهُمْ يَتْلُو عَلَيْهِمْ آيَاتِهِ وَيُزَكِّيهِمْ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَإِنْ كَانُوا مِنْ قَبْلُ لَفِي ضَلَالٍ مُبِينٍ * وَأَخْرَجَ مِنْهُمْ لَمَّا يَلْحَقُوا بِهِمْ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ * ذَلِكَ فَضْلُ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ﴾^(۲) .

او کسی است که در میان جمعیت درس نخوانده رسولی از خودشان برانگیخت که آیاتش را بر آنها می‌خواند و آنها را تزکیه می‌کند و به آنان کتاب (قرآن) و حکمت می‌آموزد و مسلماً پیش از آن در گمراهی آشکاری بودند *

۱- سوره شوری، آیه ۲۲ .

۲- سوره جمعه، آیات ۴ تا ۲ .

و (همچنین) رسول است بر گروه دیگری که هنوز به آنها ملحق نشده‌اند و او عزیز و حکیم است * این فضل خدا است که به هر کس بخواهد (و شایسته بداند) می‌بخشد، و خداوند صاحب فضل عظیم است.

در این آیه به صراحت بیان شده است که، فرستادن پیامبران و انبیاء برای پاکیزه و پاکدل کردن مردم و آموزش حکمت به آنان از جمله تفضلات خداوند می‌باشد.

ارسل رُسل، هدایت، دستگیری و آموزش حکمت به انسانهایی که در گذشته گمراه بودند و نیز به آیندگان، ریشه در فضل خداوند دارد.

اتمام فضل یا مُسن عاقبت:

اتمام و تکمیل فضلی که امام عَلَيْهِ السَّلَامُ از خداوند مَنَّان درخواست می‌نمایند، به این معنا است که خداوند! هر چه از نعمات و عطایا به من عنایت فرموده‌ای تا آخرین لحظهٔ حیات از من دریغ مدار. ما به پیروی از امام سجاد عَلَيْهِ السَّلَامُ خداوند را می‌خوانیم: بارالها! تفضلات فراوانی به ما عنایت فرموده‌ای ما را با ایمان و از پیروان اهل بیت وحی عَلَيْهِمُ السَّلَامُ قرار داده‌ای. این سعادت را تا آخر عمر برای ما باقی بدار تا با سرانجامی نیک، و عاقبتی حسن و روی سفید، محشور شویم و به نزد تو آییم.

با انسانهای فراوانی در زندگی مواجه شده‌ایم که سالها مؤمن و مطیع اوامر الهی بوده‌اند اما نتوانستند از امتحانات الهی سرافراز بیرون بیایند و به سوء عاقبت گرفتار شدند.

سعادت‌مند واقعی کسی است که تا آخر عمر سعادت‌مند باشد در این

رابطه امیرالمؤمنین علیه السلام می فرماید :

« حقیقة السعادة أن يختم الرجل عمله بالسعادة وحقیقة الشقاء أن

يختم المرء عمله بالشقاء »^(۱).

سعادت حقیقی آن است که سرانجام شخص به سعادت پایان ، یابد و شقاوت

حقیقی آن است که سرانجام شخص به شقاوت ، پایان یابد .

حضرت یوسف علیه السلام با تمام مکنت و قدرت مادی و معنوی که دارد ، از

خداوند حُسن عاقبت طلب می نماید .

﴿ رَبِّ قَدْ آتَيْتَنِي مِنَ الْمُلْكِ وَعَلَّمْتَنِي مِنْ تَأْوِيلِ الْأَحَادِيثِ فَاطِرَ السَّمَاوَاتِ

وَالْأَرْضِ أَنْتَ وَلِيِّي فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ تَوَفَّنِي مُسْلِمًا وَأَلْحَقْنِي بِالصَّالِحِينَ ﴾^(۲).

پروردگارا! بخشی (عظیم) از حکومت به من بخشیدی ، و مرا از علم تعبیر

خواب آگاه ساختی ، ای آفریننده آسمانها و زمین ! تو ولی و سرپرست من در

دنیا و آخرت هستی مرا مسلمان بمیران و به صالحان ملحق فرما .

ماجرای حضرت یوسف علیه السلام قصه و اسطوره نیست ، تقاضای او از ذات

اقدس الهی یک تقاضای واقعی و حقیقی است که از یک نگرانی بسیار مهم

حکایت می کند . او به راستی از خداوند متعال می خواهد که در آخر عمر هم

تفضلات الهی شامل حال او گردد و مسلمان بمیرد . ما نیز همانند

حضرت یوسف علیه السلام باید نگران و مضطرب باشیم و از خداوند متعال اتمام و

تکمیل فضل ، که عبارت از حُسن عاقبت می باشد را درخواست نماییم .

پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله و سلم در آخرین جمعه ماه شعبان خطبه ای می خوانند .

۱ - خصال ، صفحه ۵ .

۲ - سوره یوسف ، آیه ۱۰۱ .

امیرالمؤمنین عَلَيْهِ السَّلَامُ از ایشان صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ می پرسند، بهترین اعمال ماه رمضان چیست؟ پیامبر صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ پاسخ می دهند و سپس می فرمایند، ای علی عَلَيْهِ السَّلَامُ در این ماه محاسنت با خون فرقت رنگین می شود، سپس امیرالمؤمنین عَلَيْهِ السَّلَامُ می فرمایند:

« و ذلك في سلامة من ديني »^(۱).

آیا در آن هنگام (شهادت) دین و عقیده ای راستین دارم؟

در واقع امیرالمؤمنین عَلَيْهِ السَّلَامُ نیز برای حسن عاقبت و لحظات انتهایی عمر خود حساب ویژه ای باز کرده و نگران آن لحظات می باشند.

پیامبر اکرم صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ می فرمایند:

« لا يزال المؤمن خائفاً من سوء العاقبة لا يتيقن الوصول إلى رضوان الله، حتى يكون وقت نزع روحه وظهور ملك الموت »^(۲).

مؤمن همیشه از سوء عاقبت هراس دارد و تا هنگام مرگ و دیدار ملک الموت یقین به خشنودی خداوند ندارد.

انسان مؤمن تا لحظه آخر حیات خود نگران است و هنگام مرگ به

وضعیت و سرنوشت خود پی می برد.

رسول اکرم صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ می فرمایند:

« من مات فقد قامت قيامته »^(۳).

هر کس که بمیرد قیامت او بپا می گردد.

۱- امالی، صدوق عَلَيْهِ السَّلَامُ، صفحه ۱۵۵.

۲- بحار الانوار، جلد ۶ صفحه ۱۷۶.

۳- بحار الانوار، جلد ۵۸ صفحه ۷.

شاید استفاده از کلمه قیامت در این روایت اشاره به همین مضمون داشته باشد. همانگونه که قیامت کبری مظهري از تعین تکلیف سعادت‌مندان و اشقیاء است، قیامت صغری که طبق این روایت با مرگ آغاز می‌گردد نیز آغاز سرنوشت ابدی انسان است.

رسول الله ﷺ می‌فرماید:

«إِنَّ الرَّجُلَ لَيَعْمَلُ بِعَمَلِ أَهْلِ الْجَنَّةِ سَبْعِينَ سَنَةً فَيُحْيِي فِي وَصِيَّتِهِ، فَيُخْتَمُ لَهُ بِعَمَلِ أَهْلِ النَّارِ وَإِنَّ الرَّجُلَ لَيَعْمَلُ بِعَمَلِ أَهْلِ النَّارِ سَبْعِينَ سَنَةً، فَيُعَدَّلُ فِي وَصِيَّتِهِ فَيُخْتَمُ لَهُ بِعَمَلِ أَهْلِ الْجَنَّةِ فَيَدْخُلُ الْجَنَّةَ»^(۱).

[اگر] انسانی هفتاد سال کار نیک انجام دهد اما بر خلاف رضایت خدا وصیت نماید سرنوشت او مانند اهل دوزخ خواهد بود. [اگر] انسانی هفتاد سال مرتکب گناه شود اما وصیت او موجب خشنودی خداوند گردد، سرنوشت او مانند اهل بهشت خواهد بود.

به عبارت دیگر پیامبر ﷺ در این روایت به روشنی و صراحت تمام بیان می‌کند که حتی یک عمل و آن نیز آخرین عمل انسان در دنیا که همان وصیت انسان است ممکن است باعث احباط یک عمر عمل صالح انسان گردد. همچنین یک رفتار شایسته در پایان تمام زشتی‌های یک عمر زندگی همراه با گناه را محو نماید.

ممکن است، انسان با یک لغزش کوچک دستاورد هفتاد سال زحمت و

۱ - الدعوات، صفحه ۲۳۴.

رنج را از دست داده و زیر پا گذارد، به همین دلیل باید بسیار مواظب و مراقب بود تا در امتحانات الهی قلب و قدم نلغزد. در واقع این لغزشهای به ظاهر کوچک ممکن است به قیمت از دست رفتن سعادت ابدی انسان باشد.

داستانی از مُسن عاقبت:

ما باید ارتباطمان را با خاندان اهل بیت علیهم السلام مستحکم کنیم تا خدای ناکرده گمراه و منحرف نگردیم.

می‌گویند: مردی بود آذری که پایبند به دین و مذهب نبود و مسکرات می‌نوشید و قداره کش و قلدر محل بود. روزی در مسجد محل، مجلس سوگواری برای حضرت سید الشهداء علیه السلام برگزار شده بود و او مست و خمار به مسجد می‌آید. بر پا کنندگان مجلس، از اینکه وی به مسجد آمده ناراحت می‌شوند. و به وی می‌گویند: آمدن شما مناسب مجلس نیست و او را از مسجد بیرون می‌کنند. فردا صبح همه آنان درب خانه آذری می‌روند و از او حلالیت می‌طلبند و از او معذرت می‌خواهند. مرد آذری به آنها گفت: چه شده است؟ آنها در پاسخ گفتند: در خواب دیدیم سگی نگهبان چادرهای حضرت سید الشهداء علیه السلام در کربلا می‌باشد که سر او سر شما بود. با همین یک خواب و از شرمندگی عنایت حضرت سید الشهداء علیه السلام آن مرد آذری منقلب گشت و توبه کرد و از سوء عاقبت نجات یافت.

افراد بسیاری نیز، یافت می‌شوند که در طول حیات خود اهل عبادت هستند، در مجالس ابا عبدالله علیه السلام شرکت می‌کنند، و با مسجد و منبر رشد و زندگی می‌کنند ولی در لحظه آخر دچار سوء عاقبت می‌شوند و به همه چیز پشت پا می‌زنند.

راه بی بازگشت:

تمامی این روایات و داستانهای گذشتگان و معاصرین باید بر توجّه و مراقبت ما بیافزاید. باید مسئله حسن عاقبت به عنوان حاجتی همیشگی در دعاها مورد توجّه باشد.

لحظات انتهایی عمر، بسیار حسّاس و سر نوشت ساز است. باید همیشه از خداوند بخواهیم در آن لحظات و هنگام قبض روح قدم هایمان نلغزد.

پیامبر اکرم صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ می فرماید: هنگامی که ملک الموت برای قبض روح می آید، دو فرشته ای که اعمال را می نویسند به انسان مطیع می گویند:

« جزاك الله عتاً خيراً، فربّ مجلس صدق أجلسنا وعمل صالح قد أحضرتنا ».

خدا به تو پاداش خیر عطا نماید، تو ما را در مجالس نیکو حاضر نمودی و با اعمال خدا پسندانه خود ما را همراه کردی.

و به انسان گناهکار می گویند:

« لا جزاك الله ذیراً فربّ مجلس سوء قد أجلسنا وعمل غیر صالح قد أحضرتنا و کلام قبیح قد أسمعنا »^(۱).

خدا به تو پاداش خیر ندهد، تو ما را در مجالس ناشایست حاضر نمودی و با اعمال زشت خود ما را همراه کردی و سخنان ناپسند به گوشمان رساندی.

۱- بحار الانوار، جلد ۶ صفحه ۱۶۱.

انشاء الله از آنانی نباشیم که هنگام مرگ آرزوی بازگشت می‌کنند، که این راه راه بی بازگشتی است.

خداوند متعال در رابطه با آنان می‌فرماید:

﴿حَتَّىٰ إِذَا جَاءَ أَحَدَهُمُ الْمَوْتُ قَالَ رَبِّ ارْجِعُونِ * لَعَلِّي أَعْمَلُ صَالِحًا فِيمَا تَرَكْتُ كَلَّا إِنَّهَا كَلِمَةٌ هُوَ قَائِلُهَا وَمِن وَرَائِهِم بَرْزَخٌ إِلَىٰ يَوْمِ يُبْعَثُونَ﴾^(۱).

آنها همچنان به راه غلط خود ادامه می‌دهند، تا زمانی که مرگ یکی از آنان فرا رسد، می‌گوید «پروردگار من! مرا باز گردانید * شاید در آن چه ترک کردم (و کوتاهی نمودم) عمل صالحی انجام دهم» ولی به او می‌گویند چنین نیست! این سخنی است که او به زبان می‌گوید (و اگر باز گردد، کارش همچون گذشته است) و پشت سر آنان برزخی است تا روزی برانگیخته شوند.

خداوندا! حال که دست ما را گرفتی و به راه آوردی و مؤمن و محبّ اهل بیت علیهم‌السلام قرار دادی، پیوندمان را با دیانت مستحکم کن و این تفضّلات را تا آخرین لحظه حیات، شامل حال ما بگردان. خداوند انشاء الله به همه ما حسن عاقبت کرامت و از شرور فتنه‌ها و نفسانیات محافظت بفرماید.

«والسلام علیکم ورحمة الله وبرکاته»

۱ - سوره مؤمنون آیات ۱۰۰ تا ۹۹.

... اتمام و تکمیل فضلی که امام علیه السلام از
خداوند متان درخواست می نمایند، به این معنا
است که خداوندا! هر چه از نعمات و عطایا به
من عنایت فرموده‌ای تا آخرین لحظه حیات از
من دریغ مدار. ما به پیروی از امام سجاده علیه السلام
خداوند را می خوانیم: یسارالها! تفضلات
فراوانی به ما عنایت فرموده‌ای ما را با ایمان و
از پیروان اهل بیت وحی علیهم السلام قرار داده‌ای. این
سعادت را تا آخر عمر برای ما باقی بدار تا با
سرانجامی نیک، و عاقبتی حسن و روی سفید،
محشور شویم و به نزد تو آییم.

(صفحه ۹ از همین جزوه)

محل برگزاری جلسات :

چهارراه شهدا - خیابان معلم - کوچه معلم ۱۴ - پلاک ۸

تلفن ۷۷۳۲۳۶۷ و ۷۷۴۹۱۶۰ - نمابر ۷۷۴۳۹۱۹